УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: „Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го СІЧНЯ 1969 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 3, 1969 No. 2. VOL. LXXVI.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

ДЛЯ БОРОТЬБИ З СВІТОМ, ЩО ЛЕЖАВ У ЛИХОМУ, ХРИСТОС ДАВ ЗБРОЮ — МИР

З РІЗДВЯНОГО АРХИПАСТИРСЬКОГО ПОСЛАННЯ АРХИЄПИСКОПА ГРИГОРІЯ, ЗВЕРХНИКА УАПЦ НА ЧУЖИНІ

Спаситель Христос, підготовляючи Своїх учеників до розлуки з Ним, перед Своїми стражданнями сказав їм: „Мир Мій оставляю вам, мир Мій даю вам, не так, як цей (лукавий матеріялістичний) світ дає, Я даю вам, тому нехай не тривожиться серце ваше й не лякається" (Іоан. 14,27).

Як бачимо, першій Своїй Церкві, що складалася з св. Апостолів, для боротьби з світом, що лежав у лихому (1 Іоан. 5.19), Христос дав зброю — Мир, і цією зброєю поширив цю Церкву по всій землі. От чому на першій службі Божій на честь народження „Князя Миру" (Іс. 9,6), Богомладенця Христа, хористами з неба, святими янголами, було проспівано пісню про Мир Божий, і Христос після Воскресіння Свого при зустрічі з Своїми учениками завжди вітав їх словами „Мир вам" і дав їм настанову: „Як увійдете в яку господу, вітайте її, кажучи: Мир цій господі. І коли господа достойна, нехай Мир ваш зійде на неї, коли ж вона недостойна, то нехай Мир ваш вернеться до вас" (Матф. 10,12-13). А Свята Церква за кожною Службою Божою і майже при кожній потребі возносить молитву „за Мир з неба..." та „за спокій на всьому світі..."

Коли матеріялісти виступають проти Божого Миру і скрізь і всюди сіють ворожнечу, то це не дивно, бо то ж безвірники, які вигнали навіть Самого Христа з нашої Батьківщини і зруйнували Його святині по всіх містах і селах. Але от дивно, що в тих країнах, які вважають себе християнськими, знаходяться „мудреці", що також виступають проти Божого Миру, забороняючи навіть молитву в школі перед навчанням...

Які ж після цього маємо наслідки? Скрізь по всіх містах колотнеча навіть з пролиттям крови, дикі демонстрації, особливо тієї молоді, яка виховується без молитви, без Божого Миру; руйнується мораль і підмінюється розпустою та всяким беззаконням.

Бачучи це, часто запитуємо себе, чому ж Бог не карає людей за їхнє беззаконня і де ж той Мир, про який співали янголи при вифлеємській кошарі і який Сам же Христос підтвердив? Не карає Бог людей, бож створив людину вільною і тому не може змусити її до виконання Його заповітів, Він лише просить: „Прийдіть до Мене, всі знеможені та обтяжені, і Я заспокою вас.., бо Я тихий і смиренний серцем" (Матф. 11,28-30)...

Тому, закінчуючи це послання, закликаю всіх до віри в Народженого Богомладенця Христа. У святочні дні спішімо до Вифлеємського Вертепу — храму Божого, де завжди невидимо перебуває Христос, що сказав: „Де збереться (для молитви) двоє або троє, там і Я посеред них" (Матф. 18,-20). Впадімо перед Ним на коліна, як пастухи, і благаймо про мир у світі й Боже змилування над людьми, про що співали янголи при Його народженні, а для того в першу чергу „маймо мир між собою" (Марк. 9,-50), щоб у день Різдва в спокої серця виголосити: „За Мир з неба й спасіння душ наших до Народженого Богомладенця Христа помолимось".

З цим великим святом Різдва Христового та з Новим 1969-им роком Всіх Вас вітаю і молитовно бажаю в повному щасті й здоров'ї Многих Літ для добра рідної Української Автокефальної Церкви і безталанної нашої Батьківщини з її Золотоверхим Вифлеємом — Києвом.

† Архиєпископ Григорій

Резолюція Ради Безпеки ОН проти Ізраїлю знайшла широкий відгомін

Об'єднані Нації. — Прийнята в останньому дні 1968 року резолюція Ради Безпеки Об'єднаних Націй знайшла найголосніший відгук у великій міжнародній пресі: західні коментатори підкреслюють одностайно факт, що СССР і ЗСА голосували разом та що всі 15 членів Ради Безпеки були однозгідні в засудженні Ізраїлю за його наїзд на цивільне летовище в Бейруті, столиці Ливану, та плянове знищення там 13-ох пасажирських літаків. Вправді у тій резолюції нічого не сказано про будь-які санкції проти Ізраїлю, всупереч вимогам совєтського представника Якова Маліка, але була там недвозначна погроза, що коли Ізраїль повторить подібні акти плянованих військових дій, то Рада Безпеки призадумається над застосуванням карних засобів проти Ізраїлю. Американський амбасадор до ОН Джеймс Гіґґінс заявив, що ЗСА застосували тут принцип Абрагама Лінкольна: „стою при своїх приятелях, коли вони роблять добре, але відвертаюся, коли роблять зле". Ізраїльці найбільш огірчені, що в тій резолюції не згадано про безпосередню причину ізраїльського наскоку на бейрутське летовище: терористичний акт двох арабів проти ізраїльського пасажирського літака на летовищі в Атенах, внаслідку чого один ізраїльський пасажир згинув, стюардеса була важко поранена та загорівся літак. Ізраїльський амбасадор Йозеф Текоах заявив, що поки араби вестимуть війну проти Ізраїлю підступними терористичними актами, Ізраїль буде боронитися всіма засобами, що їх вважатиме за відповідні, „без уваги на те, чи сторожам міжнародного права у Москві це подобається, чи ні".

Богдан ЛЕПКИЙ

НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

Гей, скільки то минуло літ!
А я так добре чую
Кожухів шелест, скрип чобіт,
І щиру пісню тую.

Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою,
А я все пам'ятаю вас,
Як йдете з колядою.

Ще й нині чую, як Юрко
Співає „Бог Предвічний",
Як сопраном пищить Федько,
Баском реве Зарічний.

Скрипливий наболілий спів,
Такий, як хлопські груди.
Та хто його раз зрозумів,
До смерти не забуде.

-- -- -- -- -- -- -- --

Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою.
Гей! Що чувати там у вас?
Чи йдете з колядою?

Чи ще живий Федір, Юрко,
І мій сусід Зарічний?

Чи й нині, як колись давно,
Співають: „Бог Предвічний"?

Чи й нині мерехтять зірки
Над хаткою старою?..
Гей, краю мій, не знаєш ти,
Як тужу за тобою!

Нова Радість стала... Мал. В. Доброліджа. (В-во Т. Барана)

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

КИР АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА, ЧСВВ, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У ЗСА УСІМ УКРАЇНЦЯМ ПОЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

Дорогі в Христі Браття і Сестри на Україні і поза Україною сущі!

Хоч далека віддаль і відомі вам перепони не дозволяють нам особисто загостити до вас з Вільної Землі Вашингтона, але завдяки радіовим хвилям „Голосу Америки" мило мені привітати вас нашим християнським-українським звичаєм: „Христос Раждається".

Здається, що в наших часах ніщо не є так популярним як сила. Силу м'язів маніфестують змагуни в перегонах, атлети і боксери на аренах. На фізичній силі держави будують свою могутність. Цю силу використали індустріяльні заводи і запрягли її до до праці. Про силу, особливо про атомову енергію, заговорили фізики та інші природознавці. І можна сказати, що це двадцяте століття можна назвати „Віком Сили", але як поглянемо на другу сторону медалі цього століття, то воно запишеться в історії як вік насильства, жорстокости і терору, як вік поневолення і переслідування народів, тому що деякі безбожні володарі надуживали і надуживають цю силу, ігноруючи могутнього Бога, який є Творцем всякої сили: фізичної і духової. Та всі вікові закони природи, про які природознавці не знали, а про багато інших ще не знають, Бог сотворив без участи і найменшого впливу людей, але вжиток і застосування тих законів залишив свобідній людській волі, після норм Божих законів. Життєвий досвід вказує, що людина без Божих законів, без релігії, є подібна до осліпленого біблійного Самсона, який своєю силою убив багато людей і себе самого. Несумлінні володарі також можуть спричинити знищення людства і руїну цивілізації і культури. Отже до розв'язки людських проблем не вистачає тільки фізична сила, але треба духової і моральної сили, яку Син Божий приніс з неба на землю. Бого-чоловік Христос був, є і буде суверенним Володарем тих сил: природних і надприродних.

Хоч живемо в сумерках модерних часів з приводу посідання деструктивної сили в деяких агресивних державах, які спричинюють страх, жах і непевність; хоч що крок, то рани і нові розчарування, пам'ятаймо, що сторіччя проминуть неначе сон; державні системи зміняться багато разів, як досі змінялися; земська хитрість мудрагелів не допише, як досі не дописала; людство втомиться безнастанною погонею за дочасними багатствами і скоропроминаючою силою, а тільки Христос Господь, Син Божий, якого роковини приходу з неба на землю сьогодні святкуємо, буде на віки вічні володіти, бо він є Володарем неба і землі. Цю правду підкреслюють діла. Хоч Христос прислонив своє Божество людською природою, але ангели звістили Його прихід на землю, а особливіша зоря сповіщала Його Різдво. Не було ані одного володаря на світі, щоб при Його народженні Божі ангели й небесні зорі служили Йому. Будучи ще маленьким Дитяком, Христос знівечив злобні пляни Ірода своїм добровільним вигнанням на чужину. Свою Божественну силу і могутність Ісус Христос об'явив під час своєї апостольської праці. Він чудесно уздоровляв хромих, сліпих, прокажених, паралітиків та воскресив із мертвих сина вдови, дочку Яіра, Лазаря та інших. Не було таких могутніх людей, щоб могли робити чуда і привернути життя померлим, тільки Христос мав цю могутність. Він успокоював бурю на морі своїм могутнім словом. Він сам воскрес із мертвих своєю Божою силою.

Дорогі в Христі! Христос не був уявним мітом, як вас безбожні інструктори намагаються переконувати, але був правдивим Бого-чоловіком. І для нас українців є велика честь і привілей належати до Христа і Його Церкви. Наша приналежність до Української Католицької Церкви, де Ісус Христос є осередком, стала нашою силою, твердинею йостоєю не тільки впродовж тисячі років християнства на Україні, але також на іміграції в З'єдинених Стейтах Америки. Ми можемо бути певні, що ви, дорогі Браття і Сестри поза залізною заслоною, будете мати силу пережити релігійну і народну неволю, якщо будете будувати своє родинне життя на сильних основах Христових засад. Релігійного питання не можна ставити на боці; людина не є бездушним автоматом індустріяльних заводів, ані колгоспів, ані кріпаком-невільником держави. Тому пошануйте свою людську гідність і не дозволяйте, щоб інші поневолювали вас, позбавлюючи народної свідомости і релігійної свободи.

Ми знаємо, що ваше положення є важке, тому благатимемо Сина Божого під час Різдвяних свят, щоб пощадив нашу Батьківщину, любу Україну, зберіг вас поза залізною заслоною та скріпив у вас сильну надію, що в недалекій майбутності наш український нарід знов буде співати вільними устами релігійні коляди та поздоровляти себе взаємно різдвяним привітом: „Христос Раждається, Славіть Його!"

ЗБЕРІГАЙМО ВЕЛИКІ СКАРБИ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ДУХОВОСТИ НАШОГО НАРОДУ

З РІЗДВЯНОГО ПОСЛАННЯ КИР АНДРІЯ САПЕЛЯКА, АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХА УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ

Дорогі у Христі, будьмо вірні покликанню Українського Народу до особливої місії у сучасному світі в обороні об'явленої Божої Правди і Божого Царства на землі. Жиймо вповні Божим життям у Христовій Церкві, бо до цього ми покликані. Зберігаймо великі духовні скарби християнської духовости нашого Народу для будучих українських поколінь, і вкладаймо їх у духовну скарбницю країни нашого поселення, а то й усього людства, щоб воно стало більш християнським.

Вифлеємське Дитятко, що Його так ніжно оспівує Український Народ у своїх колядках, кличе нас до святої дії у поширенні Божого Царства найперше серед Українського Народу, а нашим прикладом серед усіх народів, з якими ми входимо у контакт, і з якими творимо одне Таїнственне Христове Тіло.

Нехай Боже Дитятко кріпить нас своєю Божественною любов'ю у нашій тяжкій життєвій мандрівці, і веде нас до вічного щастя у Божому Царстві, яке Божий Син започаткував на землі Своїм народженням, а завершив Своєю смертю і славним Воскресінням.

† Андрій
Єпископ — Апостольський Екзарх.

Буенос Айрес

Командування В'єтконґу звільнило трьох американців з полону

Сайґон. — У висліді переговорів поміж представниками командування збройних сил ЗСА і проводом комуністичних партизанів в Південному В'єтнамі, останні звільнили на новий рік 1 січня 1969 року трьох американців, що були схоплені частинами В'єтконґу в полон. Прізвища звільнених: вояк Доналд Л. Сміт і два сержанти - спеціялісти Томас Н. Джонс та Джеймс В. Брайгем. Контакти й розмови обох сторін в справі їх звільнення тривали три тижні. Звільнених вояків перевезено до шпиталю поблизу Сайґону, де вони перебудуть кілька днів і потім від'їдуть до ЗСА. Церемонія передачі полонених представниками В'єтконґу відбулася в лісистій околиці, 51 миля на північний захід від Сайґону. Командування В'єтконґу виявило свою готовість переговорювати в справі звільнення інших американців.

РІЗДВ'ЯНА „ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ" В РАДІО І ТЕЛЕВІЗІЇ

Вашингтон. — У цьому році „Година Українських Мелодій", ведена Романом Мариновичем з Вашингтону, передаватиме свої різдвяні програми з Ню Йорку і Вашингтону по радіо і в телевізії. В Ню Йорку різдвяна програма буде передана в суботу, 4-го січня, о год. 9-ій рано з радіостанції WHBI на хвилі 105,9, а у Вашингтоні в навечеря Різдва Христового 6-го січня о год. 7-ій вечора з радіостанції WGTS на хвилі 91,1. О год. 9-ій вечора того ж дня програма передаватиметься з телевізійної станції WFAN-TV, канал 14. На програмі привітання від новообраного президента Ричарда Ніксона, різдвяні звичаї, коляди і колядки та привітання від спонсорів.

НЕХАЙ НОВОНАРОДЖЕНИЙ ІСУС НАПОВНИТЬ ВАШІ СЕРЦЯ СПРАВЖНІМ МИРОМ І ЩАСТЯМ

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ КИР ЙОСИФА ШМОНДЮКА, УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЄПИСКОПА СТЕМФОРДУ

Багато чеснот блестить у Вифлеємській печері. Бачимо любов в Бога до упавшого чоловіка; бачимо Божу вірність Своїм обітницям, даним перше Адамові, а відтак повтореним впродовж століть патріярхами і пророками; бачимо покору Відвічного Слова, воплоченого в немовляті, покору, яка так ясно виявляється в Його Матері та в прибраних братах, в опікуні св. Йосифі, в пастушках і в трьох царях. Бачимо поважну скромність при народженні нової людини; бачимо слухняність Божого Сина, Який каже: „Оце приходжу творити Твою Волю". Бачимо цілковиту відданість Божому Провидінню й витривалість у Св. Родині, залишеній на свої сили давати собі раду на землі; бачимо убожество. Всі ці чесноти мають бути предметом контемпляції кожного християнина в здобутті досконалости.

Та в теперішніх часах особливо потрібно нам роздумувати над чеснотою убожества. Всюди бачимо занепокоєння й нелад серед земських багатств. Одна причина — це брак розуміння й оцінення чесноти убожества. Живемо в небувалому добробуті в Америці. Ми найбагатша та найбільш поступова держава з-поміж усіх народів на землі. Це багатство само в собі є добре.. Воно походить від Бога: „Всяко даяніє благо... свише єсть, сходяй от Тебе Отца світов." Це добре, що чоловік розкрив багато законів природи, котрими знайшов деякі багатства землі. Це добре, що він навчився через роздумування й наполегливу працю опанувати закони природи, щоб вони йому служили в шуканні щастя на Землі. Господь приказав чоловікові „пануй над землею". Уживаючи снаги тіла й ума, чоловік має бачити „величія Бога", скарби Його багатства так щедро роздані по всій вселенній для вжитку й щастя чоловіка. Це його ціль на землі — славити Бога в Його ділах.

Але чоловік розгордівся у віднайденні Божих багатств, і думає, що це все його заслуга, не приписуючи нічо Богові; відкрив чудні закони, але відкидає законодателя. А здоровий розум преціль каже, що де є закон, там мусить бути й законодатель! Засліплений дивними силами природи, він не славить Бога, та відмовляє помочі ближньому. Він кинувся в шалений гін за нагромадженням земських багатств, узурпуючи собі їх власність, забуваючи, а то й не узнаючи, що він є тільки тим часовим управителем, що він має тільки управляти Богом даними багатствами, пам'ятаючи завжди на потреби свого ближнього. І так на ділі життя стало змагом людей між собою, хто найбільше, найскорше загарбає для себе тої Божої манни, хто стане багатшим, щасливішим та сильнішим. І маємо наслідки того на-життя-і-на-смерть змагання, що багачі стають багатшими, а бідні ще біднішими. На убожество людина споглядає з погордою, бо навіть виповідає війну убожеству. Це нині є тим блудним гаслом, з якого виходило б, що убожество є чимсь злим, чим воно рішучо не є! Убожество є бути незв'язаним з маєтками, бути свобідним, і так воно має бути практиковане всіма, що хочуть іти слідами Вифлеємського Дитяти, Котре посідало все, але не було зв'язане з нічим, щоб тільки навчити чоловіка, що не має бути він слугою, невільником цього світа.

Чоловік може бути убогий серед достатку, а багатий в бідноті. Це є навчання святих, які знали вартості всіх земських речей, всіх земських умовин. Це одна із наук Вифлеєму. Научімся її добре. Будьмо свобідні від земських прив'язань. Не змагаймося з ближнім, але допомагаймо йому.

Нехай Новонароджений Ісус, багатий як Сотворитель всесвіту, а убогий духом, щедро дарить вас ласками розуміння тої чесноти і наповнить ваші серця справжнім миром і щастям.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІТЕ ЙОГО!

† Йосиф,
Єпископ Стемфорду

150 портуґальців-католиків протестували проти війни

Лісабон. — Після того, як 80-літній кардинал Мануель Ґонсальвес Серейхера відправив новорічне Богослуження в катедрі Сао Домінґос, на інтенцію миру, група з 150 католиків залишилась у катедрі, щоб демонструвати за мир „від В'єтнаму до Портуґальської Африки". Група демонстрантів одержала дозвіл від церковних властей на таку нічну демонстрацію в стінах святині. Демонстранти молились, промовляли, співали під акомпаніямент ґітари гимни тощо. Вони виступали проти державної політики Портуґалії, скерованої проти надання колоніям Анґолі, Мозамбікові та Портуґальській Ґвінеї права на державну незалежність. Поліція спочатку намагалась умовити демонстрантів, щоб вони не влаштовували такого виступу, алі ті наполягали на своєму і поліція більше до них не втручалась. Між зібраними 150 особами були декілька видатних діячів католицької церкви, священики і студенти. Але один із провідників церкви стало перерував виступи демонстрантів у катедрі, стверджуючи, що вони замість молитви за мир — забирають слово у політичних справах, які безпосередньо не стосуються віри і церкви.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Слава на висотах Богу

„Слава на висотах Богу, а на землі мир, між людьми добра воля!" Це слова різдвяного хоралу, що його вперше почули пастирі в співі янголів тієї таємної вифлеємської ночі, коли „Бог Предвічний народився". Спів цього хоралу зворушує наші душі кожного року під час свят Різдва Христового, але в цьому році він має особливе значення і вимову.

Саме в той час, коли християнський світ відзначав Різдво Христове за новим календарним стилем, людина піднеслася вище, ніж будь-коли досі, в небесні простори і возгласила славу на висотах своєму Творцеві. На самий Свят - Вечір за новим стилем троє американських астронавтів уперше кружляли в орбіті довкола Місяця і з тих висот пригадали мешканцям Землі біблійні слова з Книги Буття про створення світу: „На початку Бог створив небо у землю..."

Коментуючи лет і поведінку американських астронавтів, Папа Павло у своїй недільній проповіді цитував французького вченого і філософа Паскаля, який говорив: „В понятті простору всесвіт огортає і проковтує мене, як порошину; в понятті думки я огортаю всесвіт". Власне останнє досягнення цих астронавтів потверджує рівночасно малеч і велич людини в космосі: малеч її фізичного існування і велич її як розумної істоти. Чим вище підноситься людина своїм розумом, тим більше і краще пізнає свого Творця.

Ми, українці, може більше, як будь - який інший народ, маємо причину і потребу прославляти Бога на висотах. Це правда, що на нашу, українську долю припало впродовж віків багато нещасть і терпінь, багато кривд і понижень, але всього цього зазнав на цій землі народжений у Вифлеємі Божий Син перед своїм славним Воскресінням. Наш народ віками йде Його слідами, і напевно дійде до свого славного воскресіння.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Різдвяні свята і традиції

Святковане щороку в Україні Різдво Христове пов'язане з багатьма звичаями й обрядами, що коренятся ще в доісторичних часах українського народу, в його релігійних віруваннях, у його поглядах на світ, на життя і призначення людини. Таємним чаром, поезією і глибокою вірою сповнені святовечірні й різдвяні урочистості, церковні відправи і пісні, взаємні відвідування й побажання щастя, радости й добра, успіхів у родинному та громадському житті.

Віра в народження Христа - Спасителя - Месії, що прийшов на світ визволити людей із темряви зла й неволі — пов'язана в українському народі з традиціями визвольних змагань, із надіями на прихід національного Месії, що народиться в Україні і, визволивши український народ, започаткує в його існуванні нову добу державного життя. Традиціями цієї віри пронизані твори українських поетів, прозаїків, публіцистів, науковців.

Усі ті різдвяні і національні традиції — це те, що дає силу й снагу українським людям перебувати безпросвіття національної і соціяльної неволі на рідних землях, важкі роки й випробування еміграції, скитання на чужині, по різних країнах світу. Приклад народженого Ісуса, що був примушений покидати із своїми найближчими рідний Вифлеєм, але вернувся туди потому, щоб нести світло нової віри й утверджувати славу Воскресіння, важливий особливо ж для усіх тих багатьох тисяч синів і доньок України, що, покинувши рідну землю, живуть бажанням повернутися на Батьківщину, у нову, воскреслу Україну.

П. Коваль

ДВОЇСТІСТЬ НАШОЇ ВІРИ

З нагоди Різдва Христового

В історії світу зіткнулись і протиставили себе одна одній дві віри: віра в Бога і віра в людину. Таке розуміння двох понять, як двох протилежних одно одному, не стоїть на високому рівні: воно обмежене недостатнім знанням людини як вищого створіння.

Останнім часом дуже модною стала віра в людину, як єдиний панівний об'єкт світу. Але така віра в своїй основі наївна, бо вона в великій мірі обмежена тільки тим, що дає досвід людського життя, поза широкими призначеннями людини, поза досвідом релігійного життя, її єднання з Богом.

Тільки на вищому ступні свого розвитку людина розуміє, що віра в Бога одночасно припускає й віру в людину, а віра людини припускає віру в Бога. Звідси зрозуміла нам сутність християнства, як релігії Боголюдства. Християнство вчить, що основою віри в Бога є існування Божественного в людині. Ці риси людина має в собі — хоче вона того чи не хоче, хоч би до якого занепаду вона дійшла. Людина ніколи не може втратити в собі тієї високої риси, що її християнська наука зве образом Божим.

Віра в Бога ґрунтується на тому, що людина має внутрішній зв'язок з Богом, має риси Божественности, богосинівну іпостась. Саме в ці високі риси людини ми віримо, поєднуючи цю віру з вірою в Бога, створюючи двоїстість нашої віри.

З цих міркувань зрозумілим для нас є християнський догмат про боговтілення, про народження Сина Божого від Діви Марії. Бог з'явився в тілі не тільки через Свою Всемогутність, але й у силу того, що людська природа від віку покликана носити в собі Божество. Доказом цього є саме поняття людини як духовної істоти. Людина — поняття духовне. Образ людини розцінюється її внутрішніми властивостями, що завдяки їм і підноситься, освячується людська природа, як матеріяльне тіло.

Акт об'єднання Божественного з людським — це акт Боголюдського значення. Бог з'явився в світ в образі людини, тобто як Боголюдина. Цей акт в нашій практиці ми розцінюємо як народження Бога. Святий апостол Павло цей акт Боговтілення зве „великою таємницею благочестя", бо воно, Боговтілення, не вмотиване натуральною причинністю. Тим то годі розумом розкрити цю таємницю: вона поза межами нашого розуму, вона в людському серці; вона розкривається в акті віри.

Народжений Син Божий приніс нам нову віру — віру в Бога і віру в людину, як вище створіння Боже, як образ і подобу Божу. Що може бути вищого від цього розуміння поняття Бога і людини, взаємовідносин між Богом і людиною? Людина покликана на світ, щоб служити вищим ідеалам, щоб завжди бути в єднанні з Богом. Ті, що в Христа хрестились, у Христа одяглись, — вже не живуть самі, а живе в них Христос.

Християнський світ з радістю промовляє слова Божого народження: „Христос народився, славте Його". Цими словами підноситься не тільки значення самого свята, але й значення людини, що своєю духовною істотою підноситься над матеріяльний світ. Звідси зрозумілим для нас є поняття віри в людину, як у вищу духовну істоту, що від віку покликана бути з Богом і в Бозі.

Віра в людину як Боже створіння, що носить в собі образ Божий, така віра підносить людину на вищий щабель сучасної цивілізації. Саме така людина може здійснювати мир на землі, що про нього співається в ангельській пісні в день народження Христа: „Слава на небі Богові і на землі мир".

Людство прагне миру, отого справедливого і вічного Миру в Христі Господі нашім. Цей мир уже є, його приніс народжений Спаситель. Його треба тільки здійснювати в житті, здійснювати доброю волею і всіма тими високими чеснотами, що ними обдарована людина як вище створіння Боже.

Свята Церква Христова кличе всіх людей до цього миру словами: „Прийдіть, поклонімося Христу, Цареві Богу нашому". І мільйони людей ідуть на цей заклик. Вони йдуть на цей заклик, щоб поклонитися Йому, з тими ж самими словами на устах: „Христос народився, славте Його!"

В ДНІ СВЯТ

Як я чекав їх, тих годин
святкових
Святого вечора, —
о, хвиле золота! —
Коли збиралась у тісному
колі
Уся сім'я, привітна і проста,
Коли так ясно скрізь
горіли свічі —
У тихій хаті і в душі моїй,
Коли так щиро я дивився
в вічі
Майбутній долі, сповнений
надій...
Тоді, малим, із серцем
голубиним
В своїй господі і в своїм
гурті
Я ще не знав, що ці святі
години
Хтось зустріча без рідних
— у путі.
Тепер я знаю... Це відомі
речі...
І ось, ступивши на не свій
поріг,
Одне в гостях стрічають
наш Свят-вечір,
А другі — в вирі мандрів
і доріг.
У муках, у боях, уквітчані
вінками,
Вони повсюди, матері сини,
Але усім їм тихими
святками
Сія зоря крізь марево
війни, —
Зоря Господня, світла
і ласкава,
Як промінь гожа, чиста,
як роса.
І лиш того вінчає вічно
Слава
У кого в серці воля не згаса!

Микола ЩЕРБАК

В. Ткач

ПОДІЇ 1968 Р. І КОНФЕРЕНЦІЯ В ЯЛТІ 1945 Р.

Є думка, що від кінця війни в 1945 році не було року, в якому трапилося стільки важливих і драматичних подій, як рік 1968. В ході аналізи цих подій у світовій пресі Заходу не раз мали місце натяки, що поступовання двох світових потуг — ЗСА і СССР — узалежнене у великій мірі від таємної угоди в Ялті в лютому 1945 року про поділ світу на „сфери впливу". Згідно з цими натяками - чутками, меншим народам і державам немає чого намагатися змінити своє становище, бо їх доля давно перерішена згаданою таємною догодою

На початку 1968 року українці могли оправдано тішитися тим, що їх національна справа вийшла з завороженого кола загальної байдужости і м о в чання, ставши актуальною темою на сторінках найповажніших пресових органів в західньому світі. Причиною цього був спротив наших молодих діячів культури на батьківщині, книги Чорновола і Дзюби та інші матеріяли, що прийшли з України і були оголошені на Заході. Згодом до цього спричинилися відомості про ролю Шелеста в справі Чехо-Словаччини: Шелест наполегливо домагався репресій проти чехів і словаків, побоюючись, що залишення чехо - словацького „експерименту" безкарним заохотить українців піти прикладом цього експерименту малощо не революційним шляхом.

Однак, дуже швидко інші, для Заходу важливіші, події відсунули в тінь те, що діялося і діється в Україні. Так звана „весна" в Чехо - Словаччині з надіями на справжню демократизацію комуністичного режиму в ній; „революційний травень" у Франції, що загрожував запануванням повного хаосу в цій країні, якщо навіть не захопленням влади комуністами; студентські заворушення, що перекотилися через майже всі країни західнього світу (з додатком расових заколотів у ЗСА); переговори в Парижі і зв'язані з ними надії на закінчення війни у В'єтнамі; непроминаюче напруження поміж Ізраїлем і арабськими державами, тобто небезпека поновного збройного конфлікту на Близькому Сході; „хвилюючі" і незвичайні на тлі всіх інших подій президентські вибори в ЗСА; врешті, як к у л ь мінаційний пункт „бурхливого" 1968 року, окупація Чехо - Словаччини з усіма її наслідками — совєтською загрозою для Румунії, Югославії і Західньої Німеччини, появою совєтської фльоти в Середземному морі і вимушеною активізацією оборонного союзу держав НАТО. Ці та й інші події причинилися до надзвичайного напруження міжнародної ситуації впродовж 1968 року.

Коли йдеться про відносини поміж Заходом і СССР, то після окупації Чехо-Словаччини сталися два знаменні факти. Москва виступила із своєю голосною „доктриною" про підпорядкування суверенности країн комуністичного бльоку „інтересам світового соціялізму і світового революційного руху". В перекладі на звичайну мову це означає: якщо Москва вважає інтереси світового соціялізму за загрожені якоюсь країною (і то, як дехто інтерпретує, не тільки країною з комуністичним ладом, але й такою, як, наприклад, Західня Німеччина або Італія), то це оправдувало б збройну совєтську інтервенцію в даній країні.

На цю нову совєтську „доктрину" Захід реагував ствердженням, що „кожна совєтська інтервенція, яка безпосередньо чи посередньо впливала б на ситуацію в Европі або в обсязі Середземного моря, призвела б до міжнародної кризи з найнебезпечнішими наслідками" (комунікат б р юссельської конференції держав НАТО). Представники ЗСА, зокрема державний секретар Раск, складали заяви, які йшли в тому ж самому напрямку і звучали не менш гостро.

Цікаво ствердити, що ці, властне, рішучі перестороги збоку ЗСА й інших держав Заходу на адресу СССР підсилили давні здогади про існування таємної догоди про поділ світу на т. зв. сфери впливу. Бож з цих пересторог виникало б, що Москва могла собі дозволити на окупацію Чехо - Словаччини або на впровадження комуністичного ладу в східній зоні Німеччини, але їй не вільно „йти далі", не вільно посягати на Західню Німеччину або на країни, що лежать в обсязі Середземного моря. Лише в цьому випадку її перестерігається перед „найнебезпечнішими наслідками", а в справі Чехо-Словаччини обмежується декляративними протестами та висловами платонічних симпатій на адресу її народів...

Що ж, насправді, було в Ялті, чи там дійшло до таємної догоди щодо поділу світу? З різних спогадів учасників тієї конференції та з сучасних коментарів про перебіг її можна думати, що якоїсь формальної догоди там не уложено. Але тоді сталося щось значно гірше: там не уложено жадної догоди, а всі справи залишено для майбутніх консультацій і договорів, беручи, однак, під увагу тодішній фактичний „статус кво", коли совєтські війська були вже в Румунії, Болгарії, Польщі й Угорщині і йшли далі на Чехо - Словаччину та Німеччину.

Треба, отже, думати, що не в Ялті, а пізніше, беручи до уваги доконані вже факти, прийшло до фактичного, а не формального, толерування збоку Заходу „поділу світу на сфери впливу", при чому Москва покликалася завжди на „союзницьку і приязну атмосферу", в якій проходили переговори на конференції в Ялті. І тому сьогодні питання не стоїть так, чи була уложена якась таємна догода під час конференції в Ялті,

(Закінчення на стор. 7-ій)

Яр Рудницький

РІЗДВО НА СВ. ЛУКІЇ

Кожен із земляків, що припадково (чи пляново) попаде на цей вічнозелений острів Караїбщини, зразу ж таки натрапляє на основну мовознавчу дилему: „на св. Лукії" чи „в св. Лукії, відповідно до незакінченої досі дискусії: „на Україні", чи „в Україні". Щоб вдоволити моїх мовознавчих приятелів, я рішився на першу конструкцію й уважаю її за рівнозначну з висловом: „на острові св. Лукії". Не забуваймо, що Наполеон Бонапарт помер на острові св. Олени, коротко „на св. Олені".

Як в Україні вся леґендарна історія починається від св. Андрея Первозванного, так у цій „асоційованій" з Великою Британією державі все починається від св. Лукії, на честь якої Хр. Колюмб, згідно з леґендою, назвав новововідкритий острів. На цьому, значить на назві, найбільш скористав „Ст. Люшія Біч Готель", що влаштовує в навечір'я латинського Різдва окремий бенкет з індиком, а після цього традиційний різдвяний танець до ранку. Провести Різдво в цьому готелі вважається вершком статусу місцевих багатіїв - острів'ян і приїжджих поклонників св. Лукії. В менших готелях „Люсі" звичайно прибиральниця, послугачка, або — як у моєму — „Люсі наливає чай".

Офіційний, потверджений церковною й світською владою цього стотисячного острова, початок різдвяного сезону, зв'язаний з роковинами леґендарного відкриття св. Лукії, припадає на половину грудня. Якщо Колюмб дійсно в той час приплив на цей острів, то треба його майже подивляти за вибір пори року: замість вітрів і дощів на рівні зера в його рідній Ґенуї, чи 20 ступнів нижче нуля в моєму напіврідному Вінніпезі (14. 12. 1968 р.), на св. Лукії панує жара до 90°, що її можна охолодити або поринаючи в море з 70-75°, або попиваючи холодне пиво в барі Малябар Готелю на славному Віджі. (Було б занадто сміливо твердити, що Колюмб пив коку-колу!).

Увесь нерв святкового сезону на острові зосереджений в столиці держави. Кастріс, починаючи з 15-го грудня, потопає в прикрасах: вулиці, площі, крамниці, доми і два канадійських банки, що чомусь не хочуть вальоризувати мою „куртуазійну картку" з Вінніпеґу — все в різдвяних декораціях.

За тиждень перед Різдвом Христовим появляються на площі Колюмба в центрі міста дві ялинки, що їх засвічує в приявності Санта Кльовна сам генеральний губернатор асоційованої держави. З боку, ближче до собору, приміщують вертеп з білою Богоматір'ю, Христом та трьома (білими) царями із Сходу. Аранжери вертепу чомусь забули в 1968 р. примістити золоту зірку над вертепом. Можливо, що вона, виконавши свою ролю д о р о говказу трьом царям до Вифлеєму — св. Лукії, щезла з овиду, а можливо, що її до деякої міри заступила червона п'ятикутна зірка Тітового крейсера „Дальматія", що саме в час Різдва загостив до місцевого порту.

Дивним - дивом за два дні перед самим Різдвом вертеп зник із підвищення, залишаючи по собі порожнє місце. Тому, що не можна було припускати, що так скоро „Хростос воскрес", я вдався за авторитетним поясненням до о. Джессі, що вважається — зовсім заслужено — найбільшим істориком острова, маючи за собою кілька нібалів на св. Лукії, про „романтику її місцевих назв" тощо. Він же — засновник і президент місцевого Історично - археологічного Товариства ім. св. Лукії. Після довшої дискусії фадер Джессі пояснив, що вертеп із площі Колюмба перенесено тихцем до катедри, щоб в ній запанувала на Різдво відповідна святкова атмосфера. Я відніс враження, що це перенесення було подиктоване також економічним фактором: два вертепи в місті коштували б двічі стільки, що один. А тому моя місія до о. Джессі ввінчалася й іншим успіхом: він написав статтю про історію назви острова (яку я пізніше передав редакторові „Неймс" для використання).

Найцікавіша на св. Лукії Центральна Бібліотека при цій же Колюмбовій площі, збудована після катастрофальної пожежі міста в 1948 р. за гроші Карнеґі, вона приміщує понад 40 тисяч книжок. Тепер на острові панує метушня: манітобська молодь у листопаді - грудні 1968 р. зібрала понад 100 тисяч томів для поповнення бібліотечних ресурсів острова. Питання, де примістити цю культурну пожертву. Ми довго дискутували над цією справою і з пані М. Прескод, головною бібліотекаркою і І. Пільґрімом, головою Міського Бібліотечного Комітету. Остаточно розв'язка знайшлася: (1) добудувати мезонін для книгосховища в існуючому будинкові, (2) прибудувати „анекс" до нього й (3) відкрити філію бібліотеки на півдні св. Лукії, в т. зв. Старому Форті. Користаючи з Різдва, я передав Центральній Бібліотеці деякі англомовні видання УВАН, започатковуючи цим тутешню нулеву українську. А там як зачинили бібліотеку 23-го грудня, то відкрили її аж 27-го.

Кульмінаційна точка різдвяних святкувань — опівнічна богослужба з 24-го на 25-го грудня. Церкви, включно з римокатолицькою катедрою, битком набиті. Тут і там у повітрі запах руму. Коли при кінці відправи отець парох катедри, серед загальної тиші побажав народові чорно - християнському „Меррі Крісмес", котрийсь із вірян голосно гикнув, чим сконфузив панотця і викликав загальну

(Закінчення на стор. 7-ій)

Фр. Ли-цький

РІЗДВО В БАЛИГОРОДІ

(Спогад)

Сіллю в очах і комуністичних і білих російських діячів є геройські дії Українських Січових Стрільців, які першими в новітній історії України підняли збройну боротьбу проти Москви. Вороги називають наших славних Усусусів зрадниками, яничарами, німецькими рабами, куркульськими синками і т.п.

В „Історії УССР", виданій АН УССР, сказано: „Леґіон Усусусів був зформований з куркульських синків і виконував в тилу російських військ шпигунсько-диверсійне завдання". Прочитавши це, необізнана людина може подумати, що Усусуси не були ніякою військовою одиницею, а просто... — шпигунами. Насправдіж вони воювали проти москалів у Карпатах, вславилися здобуттям гори Маківки, загнали москалів аж до ріки Стрипи, а після Берестейського мирового договору — винищували в Україні большевицькі банди та вели національноосвідомляючу працю серед нашого населення.

Певна річ, що окремих Усусусів висилано в запілля російських військ. Тут хочу розповісти про один такий епізод.

Від вересня 1914 р. Леґіон Усусусів оперував у Карпатах. Вкінці зайняв позицію на горі Бескид, на південному заході від Лавочного. Наприкінці грудня кілька усусусів вікликано з фронту, між ними і автора спогаду. В коші, який тоді містився в селі Ґоронді біля Мукачева, прийняв нас кошовий отаман, д-р Н. Г.. Він пригадав, що нашим головним завданням є збройна боротьба з ворогом, але, щоб приспішити падіння Росії, ми мусимо повести також відповідну акцію в запіллі її військ. Ми зрозуміли, до чого він веде, і це нас заскочило. Не хотілося нам міняти товариське життя на фронті на ризковну мандрівку серед ворожого війська, і то без жадного вишколу на це. Але й повертатися на фронт і стати в очах товаришів боягузами — теж не лицювало! Хоч-не-хоч, ми вирішили йти в запілля.

Удвох із Василем Савчаком, який живе тепер поблизу Ню Йорку, ми зголосилися в Команді Армії в Мукачеві. Там нас поінформували, що Перемишль в російській облозі, і нашим завданням буде розвідати, які військові частини сконцентровані біля фортів в околицях Нижанкович, на схід від обложеного міста. Одержали ми маленькі перепустки і гроші на закуп цивільного одягу та для прожитку. Перепустка мала служити нам для переходу назад, через нашу бойову лінію.

Нас відправили залізницею до Ужгороду. Там ми передягнулися у цивільне, і нас завезено в підфронтову смугу на південь від Балигорода.

Був ясний морозний день — навечер'я Різдва Христового за старим стилем. Один вояк супроводив нас під гору, а потім вказав рукою на край лісу, в якому мали знаходитися москалі, і вернувся до своїх.

Наш зір напружується, мозок швидко працює. Терену зовсім не знаємо і це нас турбує. Надіємося щасливо обійти російську заставу і дістатись у запілля, а там уже дамо собі раду. Та не так сталось, як бажалось. Пройшли кількасот кроків і вже ми під лісом. Обережно підходимо до нього, аж нараз чуємо команду: „Стой!" Ми спинились. З-за кущів вийшов озброєний солдат і до нас з криком: „Ви шпіони!" Ми викручувалися як уміли, і він завів нас до шкільного будинку в Балигороді, де містився штаб полку.

Нас кинули в маленьку кімнату без вікна. Шепотом радимося, що зробити з перепустками: ми їх добре заховали, але на випадок обшуку можуть їх знайти і тоді повиснемо на сухій гілляці. Їх позбулися ми легко: зім'яли і з'їли...

Під охороною тримали нас москалі впродовж трьох днів Різдвяних Свят. Ніхто нас не допитував, тільки стійковий виводив за потребою. Годували добре. За той час ми добре обдумали, як боронитися.

Після Свят нас повели до полковника. Ми відповідали так упевнено, що врештірешт полковник глянув на нас і запитав, куди хочемо йти. Ми відповіли, що до свого рідного міста, і назвали його. „Ідіть і більше тут не показуйтеся, якщо хочете жити", — сказав полковник. Ми подякували йому і попрохали дати якусь перепустку, щоб нас по дорозі не чіпали, але її нам не дали.

Дорога в багатьох місцях була завалена сніговими заміями. З трудом добираємося до Ліска. У місті рух. Гудуть паровози. Тягарові поїзди везуть під фронт військові частини і воєнний матеріял. Впрошуємося до однієї хати, платимо за вечерю і засипляємо твердим сном. Вранці мандруємо далі в напрямі Хирова. Ледве сунемо ногами. Один другого підбадьорюємо... Після триденної мандрівки ми вже на призначеному місці. По короткому відпочинку беремось до своєї праці, розходимося, домовившись, що на випадок арешту — один другого не знаємо.

Через містечко проходять різні військові частини — з гарматами і обозом. Їх назви, зглядно числа, вбиваю собі в голову або записую придуманими знаками. Ніякого записника не маю. Всі „вісті" сконцентровані на шматку зім'ятого паперу. Біля дому, в якому перебуваю ротна польова кухня. Після роздачі обіду обступає її горстка голодних дітей. Кухар ділить між них залишки від жирного обіду. В кімнаті під стіною — лантухи з харчами. Ніхто не голодує. В кухні розташувалась і ротна канцелярія з машинкою до писання. Писар Борис Михайлович С. і кухар Іван Іванович П. — українці з Київщини. Говорять українською мовою, з домішкою солдатських „виразів". Жартуємо і часом граємо в „очко". Стараюся, щоб вони виграли і були в гуморі. До кухаря не маю довір'я, зате писар ніжної вдачі, любить говорити, розповідає про життя наших людей на Київщині. Час до часу вип'ємо по чарці „сивухи", і тоді говоримо, говоримо... Він про своє, я про своє. Розказую йому про Українських Січових Стрільців, що по той бік фронту воюють проти москалів, за незалежність України. Знайомлюся і з іншими солдатами-українцями, яких легко відріжнити від росіян охайністю, усміхом, гумором, лагідністю. Росіяни грубошкірі, недовірчиві, брудні, а з їх уст ні сходять „матюки".

Рота з писарем, кухарем і польовою кухнею виїжджає в іншу місцевість. Дружньо прощаюся з писарем, один одному бажаємо щастя.

Одного зимового вечора дім обступили жандарми. Мене заарештували, допитували в команданта жандармерії, обшукували речі, але не знайшли нічого підозрілого. На мене був донос. Хто його зробив, не хотіли сказати.

Мене дивували лагідна поведінка і надто поверховний обшук. І російська мова у команданта якась дивна... Довідуюся, що він — поляк з-під Варшави. Мабуть ненавидів москалів, як і я, тому й звільнив, порадивши тримати язик за зубами.

Так врешті-решт місія вдалася, і ми з Василем С. через Хирів, Старий Самбір і Турку пробралися щасливо до своїх з деякими важливими відомостями.

Друковані на цьому місці спогади Ярослава Гайваса: „Воля ціни не має" продовжуватимуться в дальших числах.

НОВОРІЧНИЙ І РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ ПОНЕВОЛЕНІЙ УКРАЇНІ

ПРЕЗИДЕНТА ГОЛОВНОЇ РАДИ НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ІМ. ШЕВЧЕНКА, ПРОФ. Д-РА РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО — ПЕРЕСЛАНИЙ РАДІОВИСИЛЬНЯМИ МАДРИДУ І РИМУ

Дорогі Науковці, Професори і Учителі! Дорога Наша Академічна Молоде! Дорогі Сестри й Браття!

З Новим Роком і Різдвом Христовим щиро-сердечно вітає Вас усіх Наукове Товариство ім. Шевченка — Ваша Перша Українська Академія Наук!

Минулий рік відходить в історію. І відходить він закривавлений новими злочинами Москви проти всіх прав людини та народів, проти їх державного самовизначення та проти справедливого миру на нашій землі...

Продовж цілого того року доходили до нас тривожні вістки з поневоленої Москвою України про ті нові знущання над окупованою українською нацією та її культурою, про продовжування брутального обмосковлювання нашої мови та варварського переслідування наших письменників. А весь світ ще й досі є під враженням здушення волі й свободи наших братів-сусідів: чехів та словаків!

Ось так Москва вшанувала цими злочинами двадцятиріччя Хартії Людських Прав, проголошеної Об'єднаними Націями, і вона знову показала себе перед усім цивілізованим світом — столицею варварства та антихриста!

Весь минулий рік ми українські науковці виповнили працею в усіх 4-ох Наукових Товариствах — в Австралії, Европі і Америці та Канаді. Ми брали участь в численних наукових з'їздах та конґресах, влаштовували наукові доповіді і засідання Секцій НТШ та збагатили нашу науку такими новими виданнями: збірником „Іван Франко" під редакцією проф. д-ра В. Стецюка, проф. д-ра М. Стахова „Україна в добі Директорії" і „Україна та Росія", проф. д-ра П. Стерча „Карпатська Україна", проф. д-ра М. Яремка „Галичина", д-ра В. Душника „Українська Церква на Вселенському Соборі", д-ра М. Хом'як „Весна народу", ред Т. Кобзея „Василь Стефаник — співець селянських душ", проф. д-ра М. Гуцуляка "Українець — співтворець кордонів Канади". Крім того ми видали реґіональні збірники також про Збаражчину і „Нове село" за редакцією проф. д-ра В. Лева, ми опублікували ювілейний збірник Математично-Природописно-Лікарської Секції НТШ, під редакцією проф. д-ра М. Зайцева і проф. д-ра О. Андрушкова, та Богдана Лепкого „Казку мого життя", за редакцією проф. д-ра В. Стецюка та завдяки матеріяльній допомозі д-ра Р. Смика. Ми видали окремими випусками доповіді проф. д-ра Р. Смаль-Стоцького, проф. М. Остап'яка, проф. д-ра К. Кисілевського ,д-ра Б. Гординського і проф. В. Чапленка. Видання гаслової частини Енциклопедії Українознавства закінчується, а другий том тієї ж Енциклопедії англійською мовою (для чужомовного світу) появиться в наступному році, при допомозі Українського Народного Союзу.

Це є ті дари, які ми приносимо Вам, Дорогі Земляки, в навечер'я Різдва Христового! Як сідатимемо до Святої Вечері — Багатої Куті ,покличемо всі праведні душі наших борців за волю, до нас в гостину, а серцями полинемо до Вас і постаросвітському поблагословимо:

Хай звеличить Вас
святе сонце,
Осяють ясні зорі!
Будьте багаті як земля,
Здорові як вода,
Милі як місяць!
Славіте Його!

Пошли Вам, Боже, щастя, здоров'я, многих літ та світлий день волі для України!

Леся Лисак

АНДРІЄВА ЯЛИНКА

— Трудно, — сказав собі ще раз Андрій, — трудно — не для кожного доля буває ласкава. Одним щастить у житті, другим ні.

Андрій мав підстави таке казати, бо доля поглузувала над ним. Андрієві товариші жили гарно із своїми родинами, а він, хоч давно одружений, був на чужині самотній. Війна завинила в цьому, війна, що розлучила його із Сонею та малим синком Петриком. Коли Андрій пішов до Дивізії, Соня і Петрик залишилися в родинному містечку, а відтак прийшов фронт — і Андрій від того часу вже їх не бачив...

Властиво, з часом людина звикає до всього, навіть до великої самоти і великого горя — Андрій за всі ці роки трохи заспокоївся і навчився менше терпіти. Та все таки приходили дні, коли болюче почуття підкочувалося до горла — і дусило. Приходили дні, коли Андрієві було важко, дуже важко. Зокрема тоді, коли діти раділи ялинкою і дарунками, а старші раділи гомоном колядок. Тоді Андрієві було нестерпно прикро...

Правда, були постійні листи до Соні і до сина, листи, які у звичайний час заповняли порожнечу і трохи підбадьорували. Але коли надходив Свят-Вечір, тоді ані найтепліший лист, ані навіть найбільший дарунок для Петрика не могли заступити погляду Сониних очей і звуку Петрикового голосу. Тоді Андрія огортало почуття ,яке люди звуть зневірою або розпачем. І тому кожного року, коли надходило Різдво, Андрій тихо страждав: йому до болю хотілось бути з рідними, йому хотілося хоч дрібку тієї родиної радости, того родинного щастя...

Правда, на світі є багато добрих людей, які турбуються іншими, що в потребі. Андрієві односільчани всі ці роки запрошували його на свята, саме тому, щоб у гурті він не відчував самотности. Це був гарний, людяний жест із їхньої сторони, і справді хвилинами Андрій забував про своє горе. Але не зовсім. Не зовсім, бо коли при столі ділилися проскфорою ,а діти щось радісно щебетали — Андрій з трудом здержував сльози... Він у цей час був би віддав усе, щоб тільки почути Сонине „Христос рождається" і побачити личко свого Петрика...

За двадцять п'ять років, відколи Андрій востаннє бачив жінку й синка, багато змінилося. Петрик ,якого він залишив трилітнім хлопчиком, виріс, став мужчиною. Петрик уже одружився і вже сам став батьком. І ось тепер Андрій думає вже про свого внука, про малого Андрійка, бо так назвали на його честь малого хлопчину. Андрій часто дивиться на знімки внука — дивиться і тоді також сльози підкочуються до очей... Гай-гай, як життя йде вперед, як усе міняється, тільки та туга за рідними — незмінна...

Котрогось грудневого вечора, ще далеко до Різдва, подзвонили односільчани. Питали — як звичайно — як себе почуває, які вістки з дому — і як звичайно — пригадали: „А пам'ятай, що ми запрошуємо тебе до нас на свята". І ось в цю мить Андрієві прийшла до голови думка. Сердечно-ласкаво подякував за запрошення... і сказав, що цього року не зможе прийти. Трохи здивувались односільчани, ще трохи настоювали „а не будьте такі" — але врешті-решт дали спокій. Що ж, не хоче прийти, так не хоче...

На Свят-Вечір Андрій не пішов до праці. Сів до свого авта і поїхав „на фарми". Там, де влітку бачив багато ялинок. Фармер здивувався, що в таку сніговію Андрій так далеко їхав — хіба в місті не продають ялинок?

— Продають, — відказав Андрій, — але я хочу найсвіжішу, найкращу. Для свого внука. — І вибравши найпишніше деревце, всміхнувся гордо: — Моєму внукові вже три роки. Зветься так, як я — Андрій.

Ясно, що фармерові навіть не прийшло на гадку, що Андріїв внук живе не в місті, а за тисячі-тисячі миль, на далекій Україні — але... хіба для розтуженого чоловіка у Свят-Вечір існує віддаль?..

Накупив Андрій цяцьок. Найкращих, найдорожчих, які були в крамниці. Хіба щадити гроші на першу ялинку для першого внука?

Прибрав ялинку, накрив стіл. Поклав тарілки для всіх. Для Соні, для Петрика, для невістки, для внука. Поклав хліб на стіл, застромив у нього високу свічку. А тоді щохвилини до вікна. Чи зійшла вже перша зірка?

До дверей постукала сусідка. „Я вам дещо на свята принесла", — і риночку з борщем, риночку з кутею, якесь печиво Андрієві в руки. Сльозу змахнув: — „Спасибі, із серця дякую вам". І думка: „такі добрі люди..."

Сусідка крізь двері ялинку побачила. „Ох, яка пишна! Давно такої не бачила. Ви певно для гостей приготовили?"

„Для найдорожчих гостей", — тихо шепнув Андрій. І більш нічого не мав сили сказати.

А потім зоря таки зійшла. Неначе б для Андрія сніговія втихомирилась, темінь неба у вікні, а на ньому — ясне мерехтіння промінчика, І цей промінчик якось у серце Андрієве попав... Біля ялинки стоячи, міцним, чистим голосом заспівав він предавню коляду „Бог предвічний". І видалось йому в ту мить, що їх усіх рідних, давно, давно не бачених, враз зустрів. Ось Соня стоїть ,ось Петрик ,ось невістка, а біля них — малий Андрійко... Немов на яві стоять. І дзвінко кликнув Андрій: „Христос рождається, мої рідні!"

Довго у святвечірню ніч горіли свічечки на Андрієвій ялинці. Довго у ніч писав Андрій листа. Святочного, радісного листа. Не можна ж сумувати у найкращий із вечорів — у цей пахучий ялинкою, ясний від свіч вечір.

Кудись зникла самота. Не дошкуляв навіть пекучий жаль до долі, яка не дала йому звичайного людського щастя.

Бувають у житті ілюзії, які приносять заспокоєння. Однією з них було зелене деревце, яке самотній чоловік прибрав для свого внука.

На передмісті Бофало відкриють вулицю ім. Т. Шевченка

Бофало, Н.Й. — Відомий громадський діяч, один із керівників антикомуністичної американської Ліги п. Волтер Чопик повідомив, що заходи очолюваного ним Комітету закінчились успішно: правління передмістя Бофала, Емгерсту, схвалило і затвердило проєкт надання вулиці поблизу дороги „Тонаванда Крік" імени Тараса Шевченка. Вулиця лежить на посілості п-ва Пуцаків, і цілий той район буде названо „Шевченко Манор" у всіх офіційних документах. У Комітеті сприяння наданню назви вулиці імені Т. Шевченка активно працював А. Кобрин та ін. діячі. Офіційне відкриття вулиці ім. Т. Шевченка в Емгерсті, Н.Й., відбудеться в перших місяцях цього року.

Українська молодь на Батьківщині не має своєї молодечої літератури

Київ. — „Заклопотані щоденними справами й турботами, наші батьки зрідка згадують своє дитинство. І тоді, коли ти непедагог, — з роками тобі дедалі важче збагнути світ дитини з його фантастичними мріями й пориваннями. Чи ж не в цьому причина помітної байдужности, з якою ставиться наша літературна критика та й взагалі громадська думка до так званої дитячої літератури? А чи все з нею гаразд на Україні?" Київська „Літературна Україна" з 20 грудня 1968 р. зазначала, що є досить книжок для малих дітей, але майже немає що читати рідною мовою дітям із середніх кляс та юнацтву. Немає книжок українською мовою у важливому пригодницько-пізнавальному жанрі, до якого належать пригодницькі, фантастичні, мандрівні, краєзнавчі та науково-популярні твори. Газета писала: „Реґулярно читаючи пригодницько-пізнавальні книжки рідною мовою, молоде покоління легко опановує всі її скарби та нюанси, навіть і наукову термінологію. Чи ж задовольняють цей попит видавництва? Ні". Покликаючись на московське видавництво „Молодая Гвардия", газета закликає випускати періодично малі бібліотечки пригодницької та пізнавальної літератури для молоді рідною мовою, в тому й переклади з Ж. Верна, Конан Дойля та ін. закордонних авторів. В кінці статті зазначено, що не можна всю увагу зосереджувати на насаджуванні лісів, бо „ще важливіше плекати ніжні паростки краси, громадянської активності в юних душах наших дітей. Дбайливо плекаймо їх — і вони принесуть у майбутньому чудові плоди". У статті, однак, підкреслюється, що дитяча і юнацька література необхідні... „для комуністичного виховання молоді".

Видання „Конґресового Рекорду" на відзначення 50-ліття державности Білорусі

Ню Йорк. — Заходами Білорусько-Американського Союзу з центром осідку в ЗСА, вийшло окреме видання урядового „Конґресового Рекорду" у Вашинґтоні, Д. К., 90-ої Сесії Конґресу з 1968 р. Тоді на відзначення 50-ї річниці проголошення незалежної державної Білорусі — Білоруської Народної Республіки, БНР, промовляли в Конґресі ЗСА 13 конґресменів, нагадуючи про незмінне становище Америки супроти всіх поневолених націй — змагатись до осягнення державної незалежности кожного народу на земній кулі. У Палаті Представників конґресмен Френсіс П. Болтон згадував, що „білоруський народ живе на своїй рідній землі на південь від Балтійських країн, на північ від України і на схід від Польщі. Цей народ має респектовану мову і важливу історичну культуру". Усі промовці, переповідаючи героїчну історію невеликого кількісно, але сильного духом білоруського народу, поневоленого у 18 столітті імперською Росією, домагалися здійснення принципів справедливости і самовизначення для всіх народів на землі.

Короткі вісті

● **Британська королева Єлисавета II надала** з нагоди Нового Року 686 особам різні почесті, титули й нагороди, людям різних фахів, освіти ,віку і статі. Поза тим офіційним списком вона надала 90-тилітньому письменникові Е. М. Форстерові „Медалю Заслуги", яку можуть мати тільки 24 британці. З тим високим відзначенням не пов'язаний ніякий титул.

● **Рада Безпеки Об'єднаних Націй востаннє нараджувалась** 31 грудня 1968 р. над скаргою Ливану проти Ізраїлю в своєму давньому складі. Від 1 січня 1969 тратять своє місце в Раді Безпеки ОН Бразилія, Данія, Етіопія, Канада й Індія, а з ними також Ендалькахев Маконнен з Етіопії, останній президент Ради Безпеки. На їх місце входять туди Колумбія, Фінляндія, Непаль, Еспанія і Замбія.

Христос Рождається!

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ

ХРИСТОВОГО РІЗДВА

— і —

З НОВИМ РОКОМ

вітає

Первоієрархів усіх Українських Церков, Провідників Державних Установ та Наукових, Суспільних, Професійних Організацій, Шановні Управи Відділів УЛТПА, всіх Членів УЛТПА, всіх Колег — українських лікарів по широкому світі та все Українське Громадянство та бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Головна Управа Українського Лікарського Т-ва Північної Америки

Д-р Юрій Трухлий, голова — *д-р Тарас Шегедин, секретар*

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

— вітаємо —

Родину — Приятелів — Знайомих по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія

СНИЛИКИ

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

Різдва Христового

та

Щасливого Нового Року!

— *бажає* —

Д-р Борис Филипчак з Родиною

Пассейк, Н. Дж. — 57 Passaic Ave.

З Різдвом Христовим

та Новим Роком

Рідних, Приятелів та Знайомих

вітає

д-р Марія Ярославська

Дентист

782 West End Ave. — New York 25, N.Y. — MO 2-5181

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ

і ПАЦІЄНТАМ

— бажають —

д-р Микола і Анна Бояр з Родиною

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року!

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ

та

ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

— *бажає* —

д-р Юліян Гной з Родиною

Рідні, Приятелям і Знайомим

щирі побажання

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

— *пересилають* —

д-р Ярослав і Христина Воєвідки

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

— і —

НОВИМ РОКОМ

ПОБАЖАННЯ ВСЬОГО НАЙЛІПШОГО

Приятелям, Родині та Знайомим

пересилає

Д-р Галина Носковська-Гірняк

З Різдвом Христовим найщиріші побажання

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

РІДНІ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

д-р Остап і Зеня Баран з Родиною

Ню Йорк, Н.Й.

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

Родині, Знайомим і ВШ. Клієнтам

бажає

Роман Олесницький

АДВОКАТ

187-06 Hillside Ave., Jamaica, N.Y. 11432 Tel. 454-3434

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ ЗІ СВЯТАМИ і

ВАГАТО ЩАСТЯ В НОВОМУ РОЦІ

— пересилає —

ЮЛІЯН РЕВАЙ

Веселих Свят

та Щастя з Новим Роком

ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажає

д-р Юрій Руденський

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року!

— бажають —

РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ

і ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

д-р Маркіян і Янка Міґоцькі з Доґками

Клифтон, Н. Дж.

Родині, Колегам та усім Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Рождества Христового

та ЩАСЛИВОГО ГРЯДУЧОГО

Нового Року

— *бажають* —

д-р Александер, Ірена і Александра Сушкові

РОДИНІ, ДРУЗЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

НАЙЩИРІШІ БАЖАННЯ З НАГОДИ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

ПЕРЕСИЛАЄ

Д-Р МИКОЛА ТИМНЯК

Христос Рождається!

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ

— бажає —

д-р Тарас Шеґедин з Родиною

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

бажають

д-р Іван і Наталія Макаревич

Веселих Свят Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Рідні і Знайомим

бажають

д-р Олекса Лятишевський з Родиною

Dr. and Mrs. Walter Baron

WISH EVERYONE A JOYOUS CHRISTMAS AND MANY BLESSINGS FOR A HAPPY AND HEALTHY NEW YEAR.

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА

Різдва Христового

усім нашим Рідним, Приятелям і Пацієнтам

— бажаємо —

РАДІСНИХ І ЛАСКИПОВНИХ СВЯТ

та

Щасливого Нового Року

Д-р і П-ні Валтер Барон

AMERICAN-UKRAINIAN DENTIST

119 East 10th Street New York, N. Y. GR 7-3016

Веселих Свят Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям та Знайомим

бажають

Ліда і д-р Роман Смики

зі синами ЄВГЕНОМ, РОМАНОМ і МАРКОМ

та Мамою СТЕФАНІЄЮ

Христос Рождається!

Рідні, Приятелям і Знайомим

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

бажають

д-р Роман, Лідія і Юліяна Осінчуки

Управа Пластприяту в Ню Йорку

з нагоди Христового Різдва і Нового Року бажає Веселих Свят та всього найкращого — Їх Еміненції Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому, Ієрархам Українських Церков та Всечеснішому Духовенству, Красній Пластовій Старшині, Пластовій Станиці в Ню Йорку, Пластовій Фундації, Членам Пластприяту, Установам, Організаціям та всьому Українському Громадянству.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

Різдва Христового та Нового Року

Рідним, Приятелям і Друзям

— *пересилає* —

д-р Василь Кіналь з Родиною

Всім Знайомим з нагоди Різдва Христового

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року!

бажають

Д-р Іларіон і Рома Чолгани з дітьми

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Найщиріші побажання Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО

НОВОГО РОКУ

Рідні, Приятелям і Знайомим пересилають —

Д-р МИРОН і ЛЮІЗА САТУРСЬКІ

Newcomerstown, Ohio

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

— ВАЖАЮТЬ —

д-р Адам, Ліда і Ксеня Якимів

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Рідним, Приятелям та Знайомим

— *бажає* —

д-р Віталій Богданів з Родиною

Рідні, Приятелям і Знайомим

щирі побажання

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року

— *пересилають* —

д-р Мирон і Ярослава Зарицькі

З Різдвом Христовим

і Новим Роком

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Рідним, Приятелям і Знайомим

— *бажає* —

д-р Василь Трухлий

Христос Рождається!

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

— *бажає* —

усім Удівовцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Ресторану та Клюбу „Лиса Микити" і всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

140-142 Second Ave. — NEW YORK, N. Y — GR 3-5289

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ З'ЇЗДУ ПЕРЕМИЩИНИ — ПОСЯННЯ

бажає колишнім Мешканцям Перемищини та Ученицям і Учням середніх шкіл Перемишля

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З'їзд відбудеться 26 і 27 квітня 1969 р. в Ню Йорку.

Зголошення участи проситься слати на адресу:

A. Buk, 141 Autumn St., Passaic, N.J. 07055-USA

КОМІТЕТ

Веселих Різдвяних Свят

та

Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

Єлисавета і Ярослав Паладій

Веселих Свят Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям і Знайомим

— *бажають* —

д-р дентист М. Крижановський з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового

та Щасливого Нового Року

Рідним, Приятелям та Знайомим

бажають

д-р Богдан і Марія Макарушки з Дітьми

Бруклин, Н.Й.

З Різдвом Христовим

та Новим Роком

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

д-р Климентій та Ольга Стефанія Рогозинські

д-р Юрій Срібний

Христос Рождається!

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ

щирі побажання

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року!

пересилає

д-р Юрій, Пенсі Трухлий

Рідні, Друзям та Знайомим

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

пересилають

д-р Юрій і Віра Кушніри з доньми Лесею і Мартусею

Рідним, Приятелям та Знайомим

Веселих Різдвяних Свят

та Щасливого Нового Року

— *бажає* —

д-р Надія Теребус-Кмета

Дентист у Ню Йорку

О. Купицька

РІЗДВЯНИЙ СПОГАД

Різдво!..

Яке чарівне свято, як багато різних спогадів воно викликає!..

У місточку на провінції жила родина. Чотири особи. Обоє синів перебували у Львові, де ходили до середньої школи. Щоразу з тугою очікували батьки приїзду синів додому. Тоді й хата ставала іншою, радіснішою.

Настав дуже гарний зимовий вечір. Сніг покрив землю біленьким килимом, мороз малював на вікнах квіти...

Батько прийшов скоріше з канцелярії ,відклав працю, скорочує час, що так помалу проходить, читанням часописів. Мати хвилюється, підходить до вікна, поглядає на шлях, яким мають приїхати сини.

Здалеку чути дзвіночки залубень: так, це ідуть вони!

Ось уже й біля хати веселий сміх, ще кілька жартівливих слів на прощання і подяка господареві, який завжди їх привозив. Лунають кроки...

Привітання, запити чергуються з відповіддями, про все зразу хочуть знати, наче б завтра не було часу. Час минав: лещата, совги, друзі, весела гутірка, спів, музика — безжурна молодість!.. Але в цьому зазвучали й нові нотки. Молодь збиралася разом, іноді тихо вела розмови, чогось чекала... Напевно вони знали, що зближається якась важлива подія в житті всього народу. Очі загорялись завзяттям, юне серце билося сильніше на саму згадку про можливість боротьби.

Ось і Свят-Вечір, останній, коли засіла до святої вечері вся родина.

Зірки мерехтять на небі, на вулицях тихо, святково, у вікнах блимають світла. Відчувається достойність і велич Святого Вечора, та рівночасно щось гнітить душу.

В кімнаті довкола застеленого скатертиною столу зібралась родина. Біля батька Роман, біля матері Богдан. Одне місце й одне накриття залишили для невідомого стрільця.

Спільна молитва, щирі взаємні побажання при просфорі й перша колядка „Бог Предвічний", за нею інші.

Поміж колядками — розмови. Вони не такі радісні, як бували іншими роками: над Галицькою Землею небо затяглося хмарами, відчувалося щось непевне, щось тривожне...

В кінці вечері Богдан почав співати улюблену колядку матері „Не плач, Рахиле". Чомусь ця колядка в той Свят-Вечір справила таке особливе враження на матір! Якесь важке передчуття защеміло в серці і великі рясні сльози покотилися з очей на білу скатертину.

Сини перестали співати, глянули на маму: бажали зробити їй приємність, а викликали сльози! Після короткої мовчанки тихо обізвався Богдан:

— Дорогі батьки, збираються чорні хмари над нашою Україною. Напевно зірветься буря. Важко буде вас лишати, але не можемо залишитися з вами, коли наша дорога Батьківщина покличе Любов наша трикратна: до вас, до Бога і України.

Минули свята. Від'їхали сини у Львів продовжувати науку, а на душі в батьків залишилось прикре передчуття... І сталося: швидко знялася жахлива воєнна хуртовина.

Сини пішли в УПА віддати свою юність, а може й життя з любови для Рідного Краю. Батьки — на чужину. Минули літа...

З чотирьох осіб залишилася самітня мати... Свят-Вечір на далекій чужині.

В кімнаті тихо. Сумно горить свічка. Біля неї — три світлини, перед ними сидить задумана мати. Перед її очима проходять образи, один за другим, із недавнього минулого... Чи це був короткий сон, чи дійсність?..

Думка лине до синів... До незабутньої дорогої могили мужа... Думки одна другу переганяють і линуть ген далеко, за океан, в українські ліси... І наче вчувається в Карпатського лісу колядка, співана синами: „Не плач, Рахиле... не плач..."

ВИЙШЛО НОВЕ ЧИСЛО „ШАШКЕВИЧІЯНИ"

Найновіше число „Шашкевичіяни" появилося в листопаді мин. року. Воно присвячене М. Шашкевичеві і Товариству „Просвіта" у Львові для вшанування 125-річчя від дня смерти Пробудителя та 100-річчя праці Т-ва „Просвіта" і її клітин, які й досі працюють у вільному світі. В цьому числі „Шашкевичіяни" є такі статті, як „Ідейні і політичні основи постання Т-ва „Просвіта" дир. Степана Шаха, „Маркіян Шашкевич і Т-во „Просвіта" д-ра М. Марунчака, „У чому велич М. Шашкевича" проф. Я. Розумного, передрук репортажу з „Народної Часописи" з 1893 р., „Перевезення тлінних останків Маркіяна з Новосілок до Львова" та інше. Число прикрашене світлинами з врочистостей з 1893 р.

„МАЛО ПИШУТЬ ДЛЯ ЮНОГО ГЛЯДАЧА"

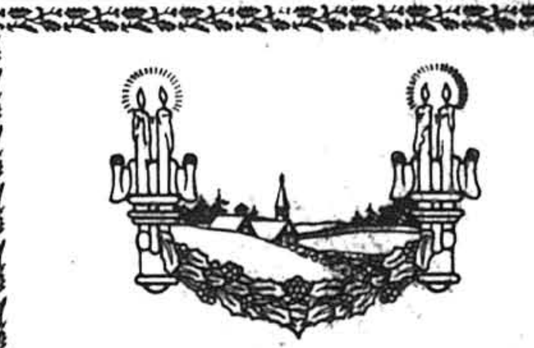
До такого висновку прийшли на київській нараді в Українському Театральному Товаристві, висунувши претензії до драматургів: „Особливо бракує п'єс, що порушують проблеми виховання підлітків". Хоча нарада була скликана Укр. Театральним Товариством, промовляли на ній: Ю. Бабушкін — про наслідки анкет у Театрі Юного Глядача в Москві, режисер Дитячого Театру в Ленінграді З. Карагодський, реж В. Кісін і ін.

Христос Рождається!

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рождества Христового
БОЖИХ БЛАГОСЛОВІНЬ
в Новому Році
— бажають —
Рідним, Приятелям, Знайомим та Всему Українському Громадянству

Пастор Мирослав А. і Софія Ф. Рожаки

також:
син: ОРЕСТ; синова: МАРІЯ ОЛЕНА
дочка: МАРТА; внучка: ЛИН МАРІЯ

Веселих Свят
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає
Евгенія Ференцевич
Jersey City New Jersey

В радісні дні Різдва Христового
всім бувшим Приятелям, Колегам-Лікарям з Родинами та Пацієнтам світлої пам'яті д-ра ЗІНОВІЯ ШТОКАЛКА ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ та ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажають —
Мама з України та Віра
Христос Рождається!

Щиро дякую поодиноким Приятелям, Друзям, які мене відвідали у лічниці, та висловлюю сердечну подяку за прислані святочні картки в цьому році і заразом бажаю всім моїм Приятелям, Друзям всього найкращого в день українського
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
кріпкого здоров'я і прожити ще багато радісних років. Вірю, що ми ще стрінемось не раз у житті, то будемо поздоровляти себе взаїмно.
Михайло Прокопів
56 East 7th Street Ню Йорк, Н. Й.

З нагоди Різдва Христового
і Нового Року
РІДНИМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
ВСЬОГО КРАЩОГО
Ольга, Остап БОЙЧУК з Ріднею
LAKE GEORGE, N.Y.

Різдвяні Радіопередачі
„ПІСНЯ УКРАЇНИ"
з Торонта на хвилі 1250

1. **Свят-Вечір — 6 січня від год. 4:30 до 5:30 по полудні.**
2. **Різдво Христове — 7 січня від год. 4:30 до 5:30 по полудні.**

В програмі Різдвяні Послання Владик: Архиєпископа Михаїла та Єпископа Кир Ісидора, вибрані колядки, привіти і побажання, Різдвяна Дитяча Передача.

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Осип, Стефанія і Тамара Диби
71 E. 7-ма вул. Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ВІРИ
вітає традиційним
Христос Рождається!
Український Провід на еміграції і все Українське Громадянство Америки.
Особливі вітання бувшим учасникам наших безплатних курсів: „Говорім по-англійському" та „П'ятиденного пляну для звільнення від тютюну", слухачам радіопередач „Голос Надії" та телефонопередач „Діялог з модерною людиною".
Божих обильних благословінь і сповнення мрій!
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036
Тел.: (212) 582-7685 і (212) 479-4433

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ
ВСІХ СВЯТИХ
в НЮ ЙОРКУ, 206 Схід 11-та вулиця
ДОРОГИХ ПАРАФІЯН і ПРИХИЛЬНИКІВ
— вітаємо —
з Різдвом Христовим
та Новим Роком!
Парох о. С. НЕПРІЛЬ
Голова Парох. Уряду М. СОСНИЦЬКИЙ
Секретар ІВАН МАКАРИК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
УСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
— бажають —
П. БУНЯК І М. ГНАТИШИН
власники
VAILSBURG AUTO BODY
904-906 S. Orange Avenue, Newark, N.J. Tel.: 375-0090

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім Приятелям та Знайомим
— бажає —
Володимир Квас
Союзівка

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Вп. Клієнтам і Прихильникам
бажає
„БІБЛОС"
УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ
107½ St. Marks Place New York City
OR 7-0370

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ГОСТЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
ВОЛОДИМИР і СТЕФАНІЯ ДУМКА
власники
Willow Bungalow Colony
On Route 209, Kerhonkson, N.Y. Tel.: 626-7126

На сторожі національного духа

На цьому вечорі (22 грудня м. р.) все звучало — і музика, і поезія, і національний стрій. Це гарна спроба Українського Музичного Інституту — відділу в Ірвінгтоні — організувати вечір української музики та поезії. Учні кляси п. Г. Клим, шкіл українознавства, пластова, сумівська та одумівська молодь — І. Пелех, О. Федоренко, Г. Гончаренко, Л. Щербак, Г. Гаврющенко, Х. Поташник, І. Дзіман, Т. Бабенко, М. Фединшин, Л. Гусак, Н. Яворська, Б. Бойко, Ю. Бакун, К. Іваненко, Л. Базилюк, А. Федів, Т. Гірняк, О. Генсьор, Н. Пащак, С. Тилко, А. Чировський, А. Мостова, Л. Романів, Р. Робак, З. Дзіман, В. Ткач, Н. Голинський, Е. Поташник, Л. Сигіда, Л. Величківська, Л. Мельник виконували ф о р тепіянові твори або деклямували поезії українських поетів. Були тут Тарас Шевченко і Леся Українка, Павло Тичина і Максим Рильський, Ігор Шанковський і Галина Чорінь, Ігор Антонич і Василь Симоненко, Вадим Лесич і Микола Щербак, як водночас Лисенко і Степовий, Барвінський і Ревуцький, Фоменко і Соневицький...

Рецитації підготували А. Федоренко (школа св. Вознесіння), М. Вожаківська (школа Пресв. Тройці), І. Кононів (Ю. СУМА), М. Робак (школа св. І. Хрестителя), Л. Коленська, д-р К. Кисілевський (Рідна Школа).

— Нашою метою, — як це сказала п. Г. Клим, — було збудити, пожвавити чи бодай викресати іскру заціклавлення серед молоді двома галузями рідного мистецтва — українською музикою та українською поезією, яка останім часом так благословенно заговорила на рідних землях. А наша свята ідея — це прагнення, щоб рідне мистецтво, особливо в руках нашої з'єднаної молоді було животворчим кормом для нашої спільноти та стало на сторожі українського національного духа. **М. Б.**

РІЗДВО НА СВ. ЛУКІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ій)

різдвяну веселість у храмі Божому.

Надранкові візити під звуки співів і лопотання фоєрверків це тільки передтакт до різдвяних пирів, що в день Різдва тривають по кілька годин. Найважливіша справа — чорний, як наш чорнозем, різдвяний коровай („крісмес кейк") із великою дозою руму, та ялинка - кипарис місцевого хову, під якою складені подарунки членам родини.

Різдвяні святкування сповільняють темп життя. Лінт (місцева летунська лінія) спізнений на годину, таксі, замовлене на 26-го вранці, взагалі не показується, все йде „сан-сусі" й „тейк іт ізі", бо це Різдво, і немає потреби спішитися. А може це й краще, бо чого ж спішитися, покидаючи цей прекрасний острів, його вічнозелені горби, золоті пляжі й південне різдвяножарке сонце.

ПОДІЇ 1968 Р. І КОНФЕРЕНЦІЯ

(Продовження зі стор. 2-ої)

а — чи й надалі буде існувати й зобов'язувати фактичне толерування Заходом недоторкальности совєтської сфери впливу?

До цього часу Москва ставилася до питання сфер впливу так, що її сфера впливу являє собою „табу" для Заходу, але сфера впливу цього останнього може бути предметом совєтської експансії, хоч би у випадку т. зв. „визвольних воєн". Чи держави Заходу будуть і надалі толерувати такий стан?

Впродовж 1968 року багато давніх проблем загострилося, а також виникло чимало нових проблем. Ні одна з цих проблем не була розв'язана. Вони залишаються на наступні роки, зокрема залишаються тягарем для нового президента ЗСА Ричарда Ніксона.

Увесь західній світ з напруженням чекає на початок урядування Ричарда Ніксона. Якою буде його політика? В країнах Західньої Европи найбільші зацікавлення викликає, зрозуміло, питання: якою буде політика Ніксона супроти СССР?

Більшість коментаторів західньоевропейської преси висловлює думку, що Ніксон запровадить „твердий курс". Дехто надає великого значення розмовам амбасадорів ЗСА і комуністичного Китаю, що мають відновитися в лютому 1969 року у Варшаві, себто якраз після приходу до влади нового президента. Є погляд, що Китай хоче „відпружити" свої взаємини з ЗСА, а це дало б можливість провадити розмови з СССР „твердішою мовою".

Існує також дуже поширений погляд, що Заходові все ж таки нічого іншого не залишається, як іти на домовлення з СССР. Але, — якою ціною? Якщо вважати, що таке домовлення може статися тільки ціною формального й остаточного визнання існування совєтсько-російської „сфери впливу" й узаконення „поділу світу", то це був би величезний удар по всіх поневолених Москвою народах. Україна також опинилася б в цій уже не фактичній, а визнаній Заходом, совєтсько - російській сфері впливу...

Звичайно, поневолені народи мають засоби, щоб власними силами провадити боротьбу за своє визволення проти російсько - совєтського імперіялізму й колоніялізму. Але для них не байдуже, чи ця боротьба зустрічає зрозуміння й вияви активної солідарности збоку Заходу, чи цей останній, ідучи на домовлення з Москвою, віддав їх на поталу російсько-совєтській імперії і, так би мовити, „списав" їх зі свого рахунку. А якщо саме такою, у висліді подій 1968 року, буде далі політика Заходу у відношенні до СССР, то вона може принести прикрі несподіванки і для західнього світу — якщо виявиться, що Москва не задовольняється пануванням лише в своїй сфері впливу і вперто „йде далі"...

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ НЮ ЙОРК
— влаштовує —
в суботу, 11-го січня 1969 р. Початок год. 9-та веч.
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
142 Second Avenue, New York City
ОРКЕСТРА ВАСИЛЯ БОСОГО
В ПРОГРАМІ ТАКОЖ РОЗДАЧА СПОРТОВИХ НАГОРОД.
Столики можна замовляти кожного вечора в домівці УСК-у, (Тел. AL 4-0031)

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Володимир і Марія ВІРЩУКИ з Родиною
Maplewood, N.J.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
ВІТАЮТЬ РІДНИХ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
БАЖАЮЧИ МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я та УСПІХІВ —
ЄВГЕНІЯ і Л. ПОЛТАВИ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Володимир, Дьодя і Роман
ГЕНТИШІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РОДИНІ, ДРУЗЯМ ТА ЗНАЙОМИМ
засилають
Анатоль і Марія, Богдан, Лідія і Данило
Ірвінгтон, Н. Дж. **ДОМАРАЦЬКІ**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає
МИХАЙЛО ЛИСОГІР Ню Йорк

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання усім кол. Громадянам Тернопільщини пересилає —
інж. БОГДАН ФІЛІНСЬКИЙ
в імені Земляцького Об'єднання „Тернопільщина" в Філядельфії, Па.

Інженер **ЛЕОНІД і АНГЕЛА РОМАНЮКИ**
з Каліфорнії
З НАГОДИ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО 1969 РОКУ
ПЕРЕСИЛАЮТЬ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають —
СВОЇМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ТУТ І ЗА ГРАНИЦЯМИ
Д-ри ЛЮІЗА, ЄВГЕН і ПАВЛО ОМЕЛЬСЬКІ

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
по обох боках океану — засилають —
АННА і ЄВГЕН ЧІЖОВИЧІ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — бажають —
ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами АЛЕКСАНДРОМ і ІЗИДОРОМ
та КАРОЛИНА і ІЗИДОР ЛАВРИЩКО

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
ПОЗДОРОВЛЯЄМО ЗІ СВЯТИМ РІЗДВОМ
І НОВИМ РОКОМ та БАЖАЄМО ЇМ УСІХ БЛАГ.
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
СТЕФАНІЯ КАРАТНИЦЬКА
ЛІДІЯ, ЛЕОНТІЙ, ОКСАНА і
ЛЮБОМИР КРУШЕЛЬНИЦЬКІ
Ню Йорк

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВЕЛИКОМУ ПЛЕМЕНІ „ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"
ПЕРЕСИЛАЮТЬ З ДАЛЕКОЇ КОРЕЇ
Д-Р ОСТАП і ВІРА ТЕРШАКІВЦІ

ВИСИЛКОВЕ БЮРО „КОСМОС" в БОСТОНІ
З НАГОДИ СВЯТ РОЖДЕСТВА
— желаємо —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВШановним Клієнтам і Рідні
ВОЛОДИМИР, ЄЛИСАВЕТА і МАРТА БАЧИНСЬКІ
— власники —
271 Shawmut Avenue, Boston, Mass. 02118, Tel.: 542-1767
331 West Broadway, So. Boston, Mass. 02127, Tel.: 268068

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
бажаємо всього добра і блага
Рідним — Приятелям — Знайомим
по обидвох боках Океану
Квітка, Василь і Юрко СТЕЦЮКИ

Субота, 22-го лютого 1969 року
У ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ
STATLER HILTON ГОТЕЛЮ — Georgian Room
7-ма Евеню, 32-33 вул. в Ню Йорку, Н. Й.

Спілка Української Молоді Америки – Округа Ню Йорк
— влаштовує —
ТРАДИЦІЙНИЙ БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК

Грає оркестра АМОР
Дохід призначений на розбудову Оселі СУМА в Еленвілі.
ЗГОЛОШЕННЯ ДЕБЮТАНТОК і ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІВ — SUMA, 315 East 10th Street в Ню Йорку, Н. Й. GR 7-3084.

СУБОТА, 11-го СІЧНЯ 1969 РОКУ
в цій самій модерній залі, що й минулого року —
GREEK CHURCH HALL
510 Linden Place, Orange, N.J.
ПОЧАТОК: год. 8-ма веч.

ОСЕРЕДОК СУМА в НЮАРКУ, Н. Дж. ЗАПРОШУЄ НА
ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР
Аранжер — Б. ДАЦКІВСЬКИЙ • Оркестра — Б. ГІРНЯКА

Столики резервовані, тому просимо своєчасно замовляти особисто в домівці СУМА або телефонічно 372-9856, щоденно від год. 7-9 веч.
Паркування авт безплатно на власній площі коло залі.

Президент УККА д-р Лев Добрянський промовляв у Сайгоні

У президентському палаці в Сайгоні (зліва на право): д-р Лев Добрянський передає книжку „Вразливі росіяни" президентові Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тью; біля них д-р Пган Г. Кват — голова Світової Антикомуністичної Ліги та члени в'єтнамської делегації.

Сайгон, Півд. В'єтнам. — Президент УККА, голова Крайового Комітету Тижня Поневолених Націй, професор економії у Джорджтавнському університеті д-р Лев Добрянський перебував у грудні 1968 р. у Південному В'єтнамі. Він взяв активну участь у праці 2-го Конґресу Світової Антикомуністичної Ліги та Антикомуністичної Ліги народів Азії, де виступали також президент ЦК АБН Ярослав Стецько, керівник Відділу Комітету Поневолених Націй з Арізони, діяч ООЧСУ Вол. Чопівський та інші представники АБН. Проф. д-р Лев Добрянський мав довгу розмову з президентом Південного В'єтнаму Нґуєном Ван Тью, якому подарував примірник своєї англомовної книжки „Вразливі росіяни". У розмові з президентом В'єтнаму Нґуєном Ван Тью в президентському палаці та з прем'єром В'єтнаму Тран Ван Гонґом і американським послом Елсвортом Банкером д-р Лев Добрянський підкреслював вагу відзначування Тижня Поневолених Націй у вільному В'єтнамі та нерозв'язану імперіялістичною Москвою національну проблему в СССР. Під час урядового прийняття д-р Лев Добрянський мав також нагоду довше розмовляти з президентом В'єтнаму. Він підписав тоді багато примірників книжки „Вразливі росіяни" для зацікавлених гостей, в тому і з міжнародного дипломатичного корпусу. Сайгонська преса і радіо жваво коментували виступи д-ра Л. Добрянського на 2-му Конґресі Світової Антикомуністичної Ліги проти імперіялістичної комуністичної Москви й Пейпінґу.

Професори Шевельов і Рудницький доповідали на з'їздах американських мовознавців у Ню Йорку

Ню Йорк (ОУПС). — З кінцем грудня 1968 відбулися тут річні конвенції американських мовознавців і славістів, об'єднаних у таких товариствах як МЛА, АЛС, ААТСЕЕЛ, АНС, тощо. В працях з'їздів взяли участь українці - викладачі американських і канадських університетів. Окремі доповіді виголосили: проф. Ю. В. Шевельов із Колумбійського університету про наукову діяльність проф. Б. О. Унбеґавна (27 грудня в готелі Сумміт) та проф. Яр. Рудницький з Манітобського університету в Вінніпеґу про українське назовництво в „Тарасі Бульбі" М. В. Гоголя (на конвенції АНС в готелі Амерікана, 30 грудня 1968). З нагоди з'їздів відбулося в ресторані „Прага" дня 29 грудня відзначення 60-річчя життя проф. Ю. В. Шевельова з участю українських і американських учених, що в промовах і привітаннях висловили високу оцінку наукової праці нашого вченого й бажали йому дальших успіхів у творчій праці.

Проф. Юрій Шевельов, якому в грудні 1968 року сповнилося 60 років життя.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тіє заповів у своєму Новорічному зверненні, що південно-в'єтнамська армія перейматиме в 1969 році щораз більше тягару і відповідальности від союзницької американської армії. Він висловив теж надію, що в цьому році настане мир та приписав сліпий кут, в якому опинилася Паризька конференція, виключно тільки злій волі комуністів. На доказ доброї волі Південного В'єтнаму покликався на його згоду на допущення до Паризької конференції підпільного комуністичного Фронту Національного Визволення.

Президент Західньої Німеччини Гайнріх Любке заявив у своєму новорічному зверненні, що Західня Німеччина змагатиме далі до впорядкованого миру, але перестеріг, що пустка, чи навіть слабке місце в системі західньої оборони може спричинити загрозу війни.

Ділимося сумною вісткою, що 31-го грудня 1968 р. в Ню Йорку, по довгій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Вічність, проживши 76 років наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

ЮСТИНА З ГРИНІШАКІВ ГАЛУЩИНСЬКА

вдова по бл. п. Іванові Галущинськім — гімназійному професорові і голові „Рідної Школи" у Львові.

ЗАУПОКІЙНІ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер і п'ятницю, 2-го і 3-го січня 1969 р. о год. 8-ій веч. в похороннім заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ із Службою Божою відбудуться в суботу, 4-го січня 1969 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, після чого Тіло буде перевезене на Український Православний Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

На цей сумний обряд запрошують Родину, Приятелів і Знайомих —
донька — НАТАЛІЯ і д-р ІВАН МАКАРЕВИЧ — зять
внучка — ОКСАНА і д-р ЯРОСЛАВ СИДОРАК — чоловік
та правнук — АНДРІЙ
внук — БОГДАН і дружина ЛІДІЯ МАКАРЕВИЧІ